

OPINIA

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 7 lipca 2017 r.

w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw (nr UD 207)

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw, przekazany przy piśmie Ministra Sprawiedliwości z 27 czerwca 2017 r. Nr DL-III-403-2/16 pozytywnie opiniuje wprowadzenie przez projektodawcę, w zakresie czynów przepołowionych, kryterium rozgraniczenia kwalifikacji czynu jako przestępstwa lub wykroczenia w postaci stałej kwoty określającej wartość wynikłej szkody. Odejście od aktualnego rozwiązania polegającego na przyjęciu jako granicy $\frac{1}{4}$ wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę pozwoli bowiem na uniknięcie corocznego przeprowadzania czynności związanych z zastosowaniem art. 2a Kodeksu wykroczeń w postaci analizowania prawomocnie zakończonych spraw w celu ich weryfikacji pod kątem ewentualnej kontrawencjonalizacji. Jednak, zdaniem Rady, przyjęta przez projektodawcę graniczna kwota 400 zł jest zbyt niska w odniesieniu do ogólnego poziomu zamożności społeczeństwa i społecznej szkodliwości tego rodzaju czynów i wskazane byłoby przyjęcie kwoty 500 zł, tj. aktualnie wynikającej z treści między innymi art. 119 § 1 kw. Takie rozwiązanie pozwoli uniknąć zbyt dużego obciążenia sądów sprawami dotyczącymi drobnych kradzieży. W ocenie Rady Kodeks wykroczeń zawiera aktualnie szeroki katalog możliwości reakcji na zachowania wyczerpujące znamiona wykroczenia a zgodnie z wolą projektodawcy kolejnym instrumentem umożliwiającym skuteczniejsze zwalczanie wykroczeń będzie nowoutworzony elektroniczny rejestr o sprawcach wykroczeń, osobach podejrzanych o popełnienie wykroczeń oraz obwinionych i ukaranych za wykroczenia przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2, oraz art. 124 § 1 ustawy Kodeks wykroczeń.

Krajowa Rada Sądownictwa negatywnie opiniuje proponowaną w art. 4 pkt 3 projektu regulację dotyczącą prawomocności mandatu zaocznego. Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 98 § 5 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia mandat zaoczny staje się prawomocny z chwilą uiszczenia grzywny we wskazanym miejscu

i terminie. W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa o prawomocności mandatu powinien rozstrzygać moment jego doręczenia oraz upływ terminu do zaskarżenia, niezależnie od tego czy sprawca wykroczenia dobrowolnie uiścił nałożoną grzywnę.